

това, що очакваме. Лисицата се приближи до тях толкова наблизко, че ако би знаела да брои, лесно би ги прѣброила всичкитѣ, но въ тази минута вѣтърътъ ѝ донесе такава барутна миризма, че тя моментално клѣкна. Новъ тласъкъ на вѣтъра, види се, потвърди нейното подозрѣние, и тя се впусна да бѣга, като се трудеше да изчезне незабѣлѣзана. По този начинъ бѣше отстранена най-страшната опасностъ, най-вѣрната смъртъ отъ всичкитѣ опасности, които заплашваха пачето сѣмейство, а толкова нѣжната, неуморимо, внимателната патица-майка и не подозрѣ това.

III.

Малкитѣ, като се запрѣпваха, пакъ почнаха да се прѣплитатъ слѣдъ майка си, която страшно бързаше да прѣмине откритото поле. Наблизко, за нейна голѣма радостъ, се виждаше вече края на езерцето. Тя взе най-правия и кжсъ пжтъ за къмъ водата, като ги весело ободряваше: „Слѣдъ мене, мои милички, слѣдъ мене!“

Но уви! Празното мѣсто било дѣло на човѣшки ржцѣ: хората на свой езикъ го наричатъ „колатенъ пжтъ“. Отъ двѣтъ му страни зѣяха дълбоки, безкрайно дълги ями, направени отъ колелетата на колата. И въ първата яма се стърколиха четири патенца. Петътъ като по чудо се отърваха, но втората яма бѣше още по-широка и по-дълбока — тя погълна и останалитѣ. Боже мой, какъвъ ужасъ! Да се искатерятъ измжченитѣ патенца бѣ невъзможно. Ямитѣ се протекаха безкрайно и отъ двѣтъ страни. Майката незнаеше какъ да имъ помогне. И тя, и тѣ бѣха съвсѣмъ отчаяни. А въ това врѣме, докато тя се мѣташе отъ еднитѣ къмъ другитѣ да ги моли да се насилятъ, за да изкочатъ, къмъ тяхъ се при-